

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1302/2014
24.03.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Јеленом Петковић-Милојковић, као записничарем, у поступку привременог одузимања имовине према окривљеној Б.Ш.-М., одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене Б.Ш.-М., адвоката Г.А., поднетом против правноснажног решења Вишег суда у Београду Пои 6/10 од 12.05.2014. године, у седници већа одржаној дана 24.03.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљене Б.Ш.-М., адвоката Г.А. поднет против правноснажног решења Вишег суда у Београду Пои 6/10 од 12.05.2014. године.

Образложење

Правноснажним решењем Вишег суда у Београду Пои 6/10 од 12.05.2014. године одбијен је као неоснован захтев за преиспитивање одлуке о привременом одузимању имовине Кв 400/12 (Ки 1970/10-Пои 6/10) од 28.02.2012. године поднет од стране браниоца окривљене Б.Ш.-М., адвоката Г.А., дана 11.03.2014. године, као неоснован, а којим решењем Вишег суда у Београду Кв 400/12 (Ки 1970/10-Пои 6/10) од 28.02.2012. године је усвојена жалба Вишег јавног тужиоца у Београду Оик 8/09 од 13.01.2012. године и преиначено решење истражног судије Вишег суда у Београду Ки 1970/10-Пои 6/10 од 09.01.2012. године, тако што је од окривљене Б.Ш.-М. привремено одузета имовина и то новац у износу од 7.135,17 еура који је депонован на девизном рачуну окривљене број ... у „... Банци“ АД Б. и одређено је да ће се ова одлука извршити по одредбама Закона о извршном поступку, а управљање привремено одузетом имовином поверено је Дирекцији за управљање одузетом имовином у саставу Министарства правде Републике Србије, а такође је одређено да ће привремено одузимање предметне имовине трајати до доношења одлуке о захтеву за трајно одузимање имовине или до другачије одлуке суда.

Против означеног решења Вишег суда у Београду Пои 6/10 од 12.05.2014. године захтев за заштиту законитости поднела је бранилац окривљене Б.Ш.-М., адвокат Г.А., због повреде закона из члана 441. став 3. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијано решење преиначи тако што ће укинути меру привременог одузимања имовине која је према окривљеној Б.Ш.-М. одређена решењем Вишег суда у Београду Кв 400/12 (Ки 1970/10-Пои 6/10) од 28.02.2012. године.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљене у смислу одредбе члана 488. став 1. ЗКП доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа у смислу одредбе члана 486. став 1. и одредбе члана 487. став 1. ЗКП на којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљене Б.Ш.-М. поднет против правноснажног решења Вишег суда у Београду Пои 6/10 од 12.05.2014. године је недозвољен.

Наиме, одредбом члана 83. Закона о одузимању имовине проистекле из кривичног дела ("Службени гласник РС" 32/2013 од 08. априла 2013. године који је ступио на снагу дана 16. априла 2013. године) у даљем тексту сада важећи Закон о одузимању имовине проистекле из кривичног дела, прописано је да ступањем на снагу овог закона престаје важи Закона о одузимању имовине проистекле из кривичног дела ("Службени гласник РС" 97/08) изузев члана 2. тог закона који престаје да важи 15. априла 2013. године.

Одредбом члана 82. сада важећег Закона о одузимању имовине проистекле из кривичног дела прописано је да ће се поступци одузимања имовине проистекле из кривичног дела започети до дана ступања на снагу овог закона, по одредбама Закона о одузимању имовине проистекле из кривичног дела ("Службени гласник РС" 97/08), окончати по одредбама овог закона.

Одредбом члана 34. став 2. сада важећег Закона о одузимању имовине проистекле из кривичног дела прописано је да до подношења захтева за трајно одузимање имовине суд може по службеној дужности или на захтев странака преиспитати одлуку о привременом одузимању имовине проистекле из кривичног дела и у оправданим случајевима ту одлуку укинути или је заменити мером забране располагања привремено одузетом имовином.

Одредбом члана 36. став 1. сада важећег Закона о одузимању имовине проистекле из кривичног дела прописано је, између осталог, да против решења о одбијању захтева странака за преиспитивање одлуке о привременом одузимању имовине проистекле из кривичног дела, жалба није дозвољена.

Одредбом члана 482. ЗКП прописано је да против правноснажне одлуке јавног тужиоца или суда или због повреде одредаба поступка који је претходио

њеном доношењу, овлашћено лице може поднети захтев за заштиту законитости под условима прописаним у овом закону.

Одредбом члана 485. став 1. ЗКП прописани су разлози за подношење захтева за заштиту законитости против правноснажних одлука или одлука у поступку који су претходили њеном доношењу.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП прописано је да због повреде овог законика (члан 74, члан 438. став 1. тач. 1) и 4) и тач. 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тач. 1) до 3) и члан 441. ст. 3. и 4. ЗКП), учињених у првостепену и поступку пред апелационим судом окривљени може поднети захтев за заштиту законитости у року од 30 дана од дана када му је достављена правноснажна одлука под условом да је против те одлуке користио редовни правни лек.

Сходно изнетом, овом законском одредбом прописана су три услова (и то: таксативно наведене повреде закона, рок од 30 дана од дана достављања правноснажне одлуке окривљеном и околност да је исти против те одлуке користио редовни правни лек), која морају бити кумулативно испуњена како би захтев за заштиту законитости окривљеног, поднет преко браниоца против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, био дозвољен.

По налажењу Врховног касационог суда, из ове законске одредбе произилази да окривљени, преко свог браниоца не може поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке или поступка који је претходио њеном доношењу не само уколико против исте није користио редовни правни лек – жалбу, већ и у процесној ситуацији када против исте није дозвољено изјављивање редовног правног лека – жалбе.

Следствено изнетом, а имајући у виду да је сходно цитираној одредби члана 36. став 1. сада важећег Закона о одузимању имовине проистекле из кривичног дела прописано да против решења о одбијању захтева странака за преиспитивање одлуке о привременом одузимању имовине проистекле из кривичног дела жалба није дозвољена, то, по оцени Врховног касационог суда, није испуњен један од услова кумулативно прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, за подношење захтева за заштиту законитости окривљеном, преко браниоца, против правноснажне одлуке јавног тужиоца или суда или због повреде одредаба поступка који је претходио њеном доношењу, а који се односи на дозвољеност улагања редовног правног лека окривљеном против одлуке јавног тужиоца или суда, обзиром да у конкретном случају окривљени по закону није овлашћен на изјављивање жалбе против решења којим је одбијен захтев странке за преиспитивање одлуке о привременом одузимању имовине проистекле из кривичног дела.

Руковођен изнетим разлозима, Врховни касациони суд је захтев за заштиту законитости браниоца окривљене Б.Ш.-М., адвоката Г.А. поднет против правноснажног решења Вишег суда у Београду Пои 6/10 од 12.05.2014. године оценио недозвољеним, при чему је, по налажењу овога суда околност да је суд у

нападнутом решењу дао погрешну правну поуку о дозвољености права на изјављивање жалбе (коју жалбу је бранилац окривљене Б.Ш.-М. изјавила, а за коју је у службеној белешци Вишег суда у Београду Пои 6/10 Кв 1731/14 од 21.05.2014. године констатовано да иста сходно одредби члана 36. став 1. сада важећег Закона о одузимању имовине проистекле из кривичног дела није дозвољена), је по налажењу Врховног касационог суда без утицаја на другачију одлуку у конкретном случају, будући да таква погрешна правна поука не може да заснује право процесних субјеката на изјављивање жалбе на одлуку против које жалба по закону није дозвољена.

Са изнетих разлога, а на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2. ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Јелена Петковић-Милојковић,с.р.

Председник већа-судија
Драгиша Ђорђевић,с.р.